

22. Ki méltó a hétpecsétetes könyv feltörésére?

Jel 5:1-14.

„A Jelenések könyve ötödik fejezetét igen komolyan kell tanulmányozni. Nagyjelentőségű ez azok számára, akik részt vállalnak Isten munkájában az utolsó napokban.” (E. White: T. 9. 267.)

A Bárány és a Tekercs. Az 5. fejezet az előző folytatása, de amíg ott Isten trónja van a közép-pontban, itt a Bárányra és egy tekercsre irányul a figyelem. A Tekercs jelentőségét jelzi a vele kapcsolatban megnyilvánuló érdeklődés: Ki nyitja fel?

A tekercs felnyitása nem erő és hatalom kérdése, hanem erkölcsi alkalmasság. Ki a méltó arra, hogy feltörje a pecsétet? A kérdés az egész világegyetemnek szól. János apostol sírva fakad. Az egyik „vén” rászól: Hagyd abba a sírást!

Nyilvánvaló, hogy nem maguk a pecsétet a lényegesek, hanem az, amit a pecsétet lezárnak. A mondanivalóhoz a pecsét felbontásával, lekaparásával lehet hozzájutni. A pecsétet által lezárt prófétai képeknek üzenetük van. Ezt az üzenetre kell odafigyelnünk.

Nem az a fontos, amit mi gondolunk, hanem amit Isten akar üzeni számunkra.

Jézus három neve:

Bárány: Ézs 53:4-7. Jn 1:29. Szelídsége, alázatossága, ha saját magáról van szó.

Oroszlán: Júda oroszlánja. Oroszlán bátorsága, ha Isten ügyéről van szó.

Dávid gyökere. Ézs 11:1.10.

Szemek, szárnyak, szarvak. A tökéletes bölcsesség, a teljesség, a megdicsőítés jelképei. A gyorsaság, amellyel véghez viszik feladatukat. Miért használ Isten ilyen egyszerű jelképeket?

„Az Úr a tökéletlen beszéd hangján szól az emberekhez. Azért tesz így, hogy a föld lakói – elsatnyult érzeik és homályos, földi befogadóképességük ellenére is – képesek legyenek szavai megértésére. Ebben mutatkozik meg Isten leereszkedése, aki ott találkozik az emberrel, ahol éppen van. Az egyszerűségében tökéletes Biblia nem ad választ Isten nagy eszméire, mert a végtelen eszme nem fejezhető ki pontosan, a gondolat véges eszközeivel.” (Szemelv. 1. 21.)

A világegyetemben (a Mennyben) léteznek olyan lények, olyan tárgyak, amiket az ember nem ismer, meg sem tudnánk nevezni. Isten nem ilyen lényeken keresztül kommunikál az emberrel.

Új éneket énekelnek. Ez az ének mindig megújulva hangzik az örökkévalóságban. „Az emberiség megváltásának árát mindaddig nem foghatjuk fel teljesen, amíg a megváltottak Isten trónjánál nem állnak a Megváltóval! Akkor majd a halhatatlanságban és az örök jutalomban örvendezve fogják énekelni a győzelem és az örök diadal énekét, „Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöltetett Bárány...” (Szem. 1. 269. old.)

A két fejezet fontos mondanivalója: A mennyből irányítják a történelmet. A két fejezet nagyobb része nem más, mint Isten dicsőítése.

A befejezésben itt is mindenkinek Teremtőjére történik utalás, mint a negyedik fejezetben.

Erdélyi László